

Śp. Kajetan Pakowski

Wspomnienie pośmiertne o śp. drze med. Kajetanie Pakowskim

Nie był członkiem naszego Towarzystwa, nie był kaliszczaninem, ale związany był z naszym środowiskiem jako autor celnych artykułów drukowanych w kaliskim „Aesculapiusie”.

Śp. Kajetan urodził się 3 I 1937 w Gnieźnie w rodzinie lekarskiej, dziadek Mieczysław Kowalski był lekarzem powiatowym w Puławach, ojciec Jan lekarzem powiatowym w Gnieźnie, a matka Olga de domo Kowalska pracowała jako lekarka PCK. W czasie II wojny światowej przebywał u rodziny w majątku Teofilów koło Spały. W 1945 r. rozpoczął naukę w szkole powszechnej w Łodzi, kontynuował ją w gimnazjum i liceum im. Gabriela Narutowicza – także w Łodzi, tamże matura w 1953 r. wraz z dyplomem przodownika nauki. Dzięki niemu został bez egzaminów wstępnych przyjęty na Wydział Lekarski AM w Łodzi, studia ukończył w 1959 r. uzyskując dyplom lekarza z odznaczeniem.

Pracę zawodową podjął w Klinice Otolaryngologicznej AM w Łodzi (1960 r.) oraz Przychodni Sportowo-Lekarskiej dla m. Łodzi jako laryngolog. W latach 1962-1964 odbywał obowiązkową służbę wojskową w Szpitalu Wojskowym w Przemyślu w stopniu kapitana i dodatkowo pracował w szpitalu Miejskim w Przemyślu jako konsultant laryngolog. W III 1963 r. uzyskał IO specjalizacji w otolaryngologii. W II 1964 obronił rozprawę doktorską pt. „Stan narządu słuchu i równowagi u bokserów” i decyzją Rady Wydziału Lekarskiego AM w Łodzi nadano Mu stopień naukowy doktora medycyny. Był prekursorem wprowadzenia kasków ochronnych dla bokserów. W IV 1966 r. otrzymał II O specjalizacji z otolaryngologii. Ogłosił drukiem 24 prace naukowe w piśmiennictwie polskim i zagranicznym oraz był współautorem Poradnika Operacyjnego Laryngologii, wydanego przez PZWL w 1970 r.

Od 1 X 1968 r. rozpoczął pracę w Poradni Obwodowej w Kępnie, od IV 1970 r. zorganizował w szpitalu kępińskim Oddział Laryngologiczny i jako ordynator kierował nim przez 30 lat. W latach 1973/74 pełnił dodatkowo funkcję kierownika Działu Opieki Specjalistycznej ZOZ-u w Kępnie. Od 1 XII 1974 r. objął obowiązki zastępcy dyrektora ZOZ-u ds. lecznictwa, a w latach 1985-1990 był dyrektorem ZOZ-u w Kępnie. Mimo poważnej choroby serca nie poddawał się i z wielkim oddaniem pracował jako ordynator, naczelny lekarz Szpitala i Rzecznik Praw Pacjenta. Wyksztalił 7 lekarzy specjalistów, w tym 5 z II O specjalizacji z otolaryngologii. Za pracę zawodową uhonorowany Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką „Za wzorową pracę w służbie zdrowia” i „Za zasługi dla województwa kaliskiego”.

Był przewodniczącym Delegatury Wielkopolskiej Izby Lekarskiej w Kępnie oraz członkiem Sądu

Lekarskiego w Poznaniu. Także przewodniczącym Kępińskiej Inicjatywy Samorządowej (KIS) oraz prezesem Delegatury Automobilklubu w Kępnie (srebrna odznaka honorowa). Był też myśliwym. Członek Unii Wolności. Startował 31 IX 1997 r. bez powodzenia w wyborach do Senatu.

Jego hobby była literatura i pisarstwo. Był członkiem rzeczywistym Unii Polskich Pisarzy Lekarzy. Wydał drukiem 9 powieści, w nich poruszał głównie tematy medyczne, opisywał sukcesy zawodowe, ale również porażki zawodowe i osobiste. Oto tytuły książek: Kariera, Ceremonia upadku, Koszmarny chirurg N., Umieranie nadziei (pierwsza polska powieść o problemie AIDS), Ludzie w bieli, Intymny pejzaż prowincjonalny, Węzeł miłosny, Zaproszenie na egzekucję, Czerwona nitka (o przemyśle narkotyków) i Dziwny smak zemsty (rozliczenie za zdradę w czasie II wojny światowej). Za całość twórczości literackiej otrzymał nagrodę Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego.

Zmarł 11 X 2006 r. w Kępnie i został pochowany na miejscowym cmentarzu. Straciliśmy wybitnego lekarza, organizatora, samorządowca, pisarza. Jego dewizą życiową było angielskie przysłowie "Every cloud has its silver line" – („Każda chmura ma swoją srebrną smugę, najgorsza rzecz ma swoją dobrą stronę”).

dr med. Zbigniew Kledecki (Kalisz)

Cześć Jego pamięci!